

Димитріа! Оставилъ е Гърци-ты! Святый-тъ е избралъ Българіѣж. Той ще ся старае за насъ! Той ще бжде съ насъ.

Гърцкы-ти лѣтописци казвать , какво Петъръ и Ясень, отка съградили черквѣ-тѣ на Св. Димитріа събрали и подкупили много просяцы, на кои казали да ся прѣправять на луды, па да выкаты по народа :

— Сега е часъ да ся фърли гърцкый яремъ! Святи Димитрій е дошълъ между Българи-ты да имъ помогне! Трѣба тутакси да ударимъ на Гърци-ты и да ги истрепемъ до кракъ.

Тыя луди сѣ щели да поддигнѣтъ бунѣ-тѣ у Търново.

Ала трѣбва да знаемъ, че колко-то гърцкы лѣтописци има, всички до единъ отъ първый до послѣдній, ни единъ не е пріятель на Българи-ты, и щото и да сѣ казвали, всичко противъ Българи-ты сѣ писали. Щото не сѣ могли да прѣдудардять, то разваляхъ, или го прѣдставяхъ въ смѣшенъ видѣ. Тая тѣхна приказка за луды-ты е пълна съ жълчкѣ и непріятелскѣ злобѣ. Какъ быхъ могли простацы да поддигнѣтъ бунѣ!

А кой ѣ е поддигнѣлъ?

Сами-ти Гърци.

Въ Търново управлявахъ гърцкы чиновницы, тамъ бѣше гърцка власть и воинство. Чиновници-ти и воинство-то, отъ тѣхъ странѣ като пазители на порядѣка въ Българскѣ-тѣ столицѣ, не можахъ да търпять, да ся бере народѣ-тъ, а още повече, защо-то ся трупаше въ име-то на свята-тъ, кой-то бѣ оставилъ гърцкѣ-тѣ столицѣ, и съ туй бѣ направилъ да ся говорятъ въ Търново разны гласове, които спадахъ въ ряда бунтовническы. Прѣхождане-то на сватыя можеше да ся прѣгълне, ала събиране-то на народа и негово-то выкане никакъ. Ала понеже работа-та ся относяше до сватеца, то Гърци-ти не можехъ тутакси да ся рѣшаты. Тѣ ся свѣтovahъ, испытвахъ, преглѣдвахъ, а както